

הדמיון הם כל הנסים הנכבדים בתורה ובכבודם ורצו כלל רצו לקיים ההקדמה הכוללת והוא חזק כל חדש תחת השמש ועל תנאי התנה סכ"ה עם מעשה בראשית על הים שיקרע ועל האריות שלא יאכלו את דניאל ועל האש שלא תשרוף חנניה מישאל ועזריה ועל הדג שיקרא את יונה וכ"א עשרה דברים נכבדים בע"ש בין השמשות וכוונתם לומר במאמרים אלו שהשם בשעת הכריאה שם האפשרות הזה בטבעם להשתנות בעת הצורך לא היה יכולת האל לשנותם אבל כיסוד העתים בעת הכריאה היה זה האפשרות לא שיהיה מחוייב ג"כ זה בהם שם המצויים לא הקשו את לבם לדרוך אחר יש' לא נקרע הים ואם כלשאר לא השליך דניאל לגוב האריות וכן לחנניה מישל ועזריה לכבשן האש לא ישתנה טבע האריות שלא יאכלוהו וטבע האש שלא תשרוף כי האפשרות הזה הוא בהם מיועד מטבע הכריאה לא המנעה במורה ולא חיוב במור שיהיה כן והדבריה שנכבדו בע"ש הם דברים ממוצעים בין הטבע וחזק לטבע ע"כ נכבדו באותה טבע שצדין לא נכנס השבת לסויות הטבע הזה וגם לא היו חזק לטבע לבמרי שיהיה התנאי בשעת הכריאה ועוד נכבדו כה"ר פ"ס כ"ה.

ואחר שביארנו זה נבאר הנסים הם על ב' מינים ואם הם תחת סוב' א' והוא שני הטבע כרצון האל' המין הא' הם הנסים אשר עניינם מורה שהוא הפך הטבע כי יש כיוצא בהם הארכה והכרד במצרים כי יש כיוצא בהם בטבע ואולם והיו הענייני' האלו ודומיהם נסים חזק לטבע בא' מב' תנאים הא' הוא אחר מאמר הנביא כמ"ש ויקרא ה' ויתן קולות ומטר ולולי דבור הנביא לא היה מתפרסם היות גם כי הרבה פעמים יקרה זה כוונתם גם והשני כהיותו בתכלית הזרות יותר מהנעשה בטבע כמ"ש בארכה לפניו לא היה כן ארכה כמוהו ואחריו לא היה כן. והשלישי המסך האפשרי הוא וזמן מרובה בכרכות וקללות שבתורה כי אלו היה פעם א' או ב' לא היו מופת והיינו אומרים שהוא במקרה ומהו המין הם הכללות האבות כי לולי ההתמדה בהם היינו אומרים' שהיא הכללות המולד ועכ"ל ליבחק דאו ראינו כי היה ה' צדק וכן בפוטופר בא' וירא ארוננו כי ה' אתו אלו הנסים וכיוצא בהם כשהם נעשים בלא התמדה יקראו נסים נסתרים ואמ' עליהם רצו אפי' בעל הנס אינו חכיר כנסו והאמת הוא היה נסים אין הברל כיניהם לקריעת ים סוף לענין היותם הפך הטבע וולתי מצינו התפרסם היותם נסים וכת' הרמב"ם ז"ל כי המופת בענייני' הנכבדים' בטבע לא ישר כלל שאלו היה נשאר על עניינו הוא מביא ספק במופת שהוא שאלו נשאר נכס היה מספקים היותו נכס מתחלתו ומפני זה היה שלמות ומופת כשזכו מטה ויהי למטה כספו וכן אלו נכבדים הארץ בעדת קרח ונשאלה בכקיעתה לעולם היה המופת חסר ואמנם שלמותו היה בשוכ הארץ לעניינה ותבס עליהם הארץ וכן וישב הים לפניו בקר לאיתנו אבל המופת הדומה לענייני' הטבעיים האפשריים כל אשר יתמיד ויחזיק הוא יותר ראוי להיות מופת ומה שבו התמדת הכרכות והקללות מופת להתמדתם וכבר ספקו עליו ז"ל מעיין החן שהתמיד ארבעים שנה והיה נמנע בטבע ואפי' אין שאלו מזה עליו קושיא כלל כי כל יום היה מתחדש במופת ואחר שאלו תמנו הכאים ודמס היתה זו והנשאר יותר מהלכט נבאר עליו יחס השמש ונמס :

ואחר שבה באר זה נבאר כי בענין הנסים אין הפרש בין נס הטן לנס גדול לענין שני הטבע ובענין מדרגת הנביא אשר על ידו נעשה הנס כי לפי גדול מדרגתו תהיה הציגה מהטבע גדולה אבל לענין הנס בעצמו אין הפרש בין אריכת כנף הזכוכ השמש כחצי השמים כי אם היה נשאר על טבעו לא היה אפשר להאריך כנף הזכוכ כמו שא"ל להעמיד השמש ולענין השמי שני הטבע כחיי עליו הכל הוא שזה זה שמי וזה שמי על כן אל תאכזה ואל תשמע למי שמורה פנים באלו השנויים הורים היותם על וולת הנראה פשוט כהעמוקים אבל האמן כלל ספק כי החמה נתאחזה שעות עד אשר נכחו האויבים וז"ל ידום השמש וירח עמד ויעמוד השמש כחצי השמים וכו' ונאמר ולא היה ביום ההוא לשמוע ה' בקול איש כי ה' נלחם לישראל כי בגזרת יסוע שאלה שמש נכבדו דום הקים ה' דברו כמ"ש ז"ל על כיוצא כזה ותבאר אומר ויקס לך ונאמר מקום דבר עכדו ועצת מלאכיו יסליו וכ"ס בפתיה' פי האתון ל תתיר עצמך להוציאו מפשטו כי רצה הש"ת להוריע לכלבים כי בידו לשום פה לארס ומסיר שפה לבאחכים ואלא יסיה בלבו לקלל את ישראל וכן בכל הנסים הנכבדים' כשפטי יש' ובכבודים הכל הוא כפשוטו לא יבדלחו טבע הענין להוציאו מפשטו אחר האמתו וכולת האל' להפוך אי זה טבע שיהיה אין ההפרש בין הפיכה גדולה לקטנה :

ואחר שנתבאר זה נבאר מי הוא הפועל לאלו הנסים יש המענייני' הראשונים' מחכמינו' המאמיני' במופת' לפי שרש דתם כי הפלסוף שאין להם תורה מחכמי אומם אבל הדתיים המאמיני' בהם אומרי' כי הנביא כשהגיע בתכלית היריעה האפשרי' בחציאות יקיי ידועה בכל ההצעות הצריכות לפעל פעל הפעולות הטבע וידוע ג"כ הלאך וולת' אותן ההצעות עד שתעמוד מלאכתו מקום הטבע כוונתם לומר שהוא יודע איך תהיה נכס ועושה במלאכתו נכס שהוא עמר בחקום הנכס ויעשה אותו מהמטה וזה היא סבתם וכנסו בדוחק זה על אמוניהם בקדמות העולם ואלא יבא דבר מוכנעו כרצון מיוחד וזה שורש א' להם ועוד להם שורש ב' שלא יסיה שמו רצון לא' כי הם בוורים ששני רצון הוא חסרון לו ית' וראוי לנו שנסלול מחמו כל החסרונות וכבר עמד א' מאחרוניהם על דברים אלו וסתר אותם יפה זה לשונו אין כל מה שהוא אפשר בחק הארס הובל ואפי' לחשוב שחמין ורוב האפשרות בעצמם נמנעות עליו וזה שהצעות המוכנע לפעל פעל כמעט שאין להם תכלית אם מנע עצמם אם מנע מה שהוא חזק שיטתה בפחות ויותר אם מנע המקומות אם מנע המכבים הרקעיים לכן לא יבכלו סבותיהם לשכל האינוסיה רק המעט שישי מן הסבות הכוללות התחלפו ג"כ בה הורעים ולכן כשיביא נביא פועל הוא מנע בחק הארס ואפי' הוא אפשר בטבע רי בו האמתה ועדות לרוח אלהי בו מחמו ישיב פעולות יקצר בהם ההקס וכשתסכל הנפלאות שהאמתו בחורח משה הנביא הנאמן תמנאם מזה הסוב כהפך המטה לנחש וקריעת הים ואין צורך לשים העניינים הנכבדים כשכל אך אפשריים בטבע נמנעים בחק בני אדם רק הנכבדי' שאצלם הוא אפשר מנע שהנבואה רחוקת היחס מן ההקס אלו דבריו והנה ענה חזק אחר ברכותינו והנה אחר שזה שאינו חכמי תורתנו עם היות פלסוף דבריו הם כך דברקסם הוא שימצא בכני תורתנו מתפלספי' בענין הנפלאות מי הוא הפועל והלאך הוא פועל אותם :

ודע כי ענין הנפלאות הוא כנוי על שני שרשים הא' הוא חירום העולם והשני ההשגחה ואלו שני שרשים הם יסוד תורתנו וכבר נתבארנו במופת כמו שהקדמנו כס' זה ואחר שנתבאר שני שרשי' אלו כאמין אמונה שלימה כי הש"ת משנה הטבעי' כרצונו הקדום כשיביא הצורך לזה להשיג על השוכים להצילם מרעתם הראוי להם לפי הטבע ואין מנוס להצילם כלל שני הטבע וכן לאמת נכואה השליט אשר על ידו תבא הצלה או להקנות אמונה שלימה שהיא הצלת הנפשות מהאכדון ע"כ כמו שהחומר ביד היוצר לעשות בו כרצונו כן הטבע הוא ביד האל' להפכו כרצונו בעת הצורך ע"י אמצעי יהיה מלאך או נביא או בלי אמצעי

מגן אבות ח"ג

אחרי צעדי ושהוא על ידי צביון אדם במצות האל אדם בתפלת כבודו וכל זה ביאורו חכמי האמת אל שחם אחרו שחצלת אברהם מאור
בשרים היתה בני אמצעות מלאך כח"ס כפ' ערכי פסחים וכן בהגדת פסח אחר ועברתי בארץ מצרים אבי ולא מלאך למנוע
המשחית חבתי יס' והפרכת סדום היתה על גבריואל והצלת לוט על רפאל או חיכאל כח"ס כב"ר והצלת חנניה מישאל ועזריה
היתה על גבריואל דרך כס לצנן חכמים ולהרתיח מבחון לשדוף אנשי נכבדנצר כח"ס כפ' ערכי פסחים וכקיעת הארץ לבלוע
קרח היתה על תפלת משה ובורתו שתקיים שאל ותנור אומר ויקם לך כח"ס כפ' חלק וכו' על כסו לישע כי הוא עביר ברחמי
סוף עביר כח"ס כפ' כפי העיר ומפורט הכתוב כי עמידת השמש לישוע היתה ע"פ דברו לשמוע ה' בקול איש וירידת מטר
בתפלת שמואל והחיות סבת על אליהו ואלס ואפי' סחסידי שלא הביעו לכבוא בוורי אומר ומתקיים להם לחזק הסגבחה בהם
וכח"ס ר"ח בן רוטא מי שאמר לשון וירליק ואמר לחזק וירליק והרבה כיוצא בזה וענין קבול תפלותינו אינו ענין אחר אלא
שהוא שומע תפלות ומשנה הטבע ולזה נק' אל שרי שהוא משרד המערכה והוא השם שהיו משתמשו בו האבות בשגוי הטבע
הנפטר אבל השם הנכבד והגדול הוא שהשיג מרע"ה לשמות הטבע במפורסם כח"ס ואראל אל אברהם וכו' וכן היתה תפלת חונו
המיעבל שהיה מתחטא על המקום כבן המתחטא על אביו לא כך אבי רוצה אלא כך אבי רוצה ואליהו בור שלא ירדו בשמים כי אם
לפי דברו ובתקיים וכן תפלת החולים הנשמעת כבר אמרו גדולי עם הנקשה לחולה מהם הנפשה לחמו"ו שו"א שם של מעלה ר"ל
קדחת וזו אש של מטה ר"ל אתון כורא יקירתא וזו דעת גדולי לכל יס' המשכים בכל יום לכו"ה להאמין והולך לבית דבן ללמוד
תורה והכלל בזה כי הם משגיח על הדברים כו וכידור לשמות הטבע כי הוא מעשה ידיו ואין בזה שגוי דבן כי בתפלת הכריאה
סיהרצו כן כח"ס וזהו הנדמו בתבוא התנה"ס כח"ס למעלה וזהו הנדמו כב"ר שאל כל הנעלאות שעתיד ה' לחדש בעולמו
הן בלויית לפניו מקורם של ומודיעם לכבוא כח"ס ראה כל המופתי אחר שמתי בידך כוונת' לו כי אין כאן שגוי דבן כי בתפלת
סברי"ס שם אפסרות זה בטבע ואינו בטבע הנכבד שטבע קיים ומשם שמים שאיש שנתנו כקבר אלישע כבר אצל גדולי דריוני
במיתתן יותר מחסייה ומשגבחה"ס על אלישע בתקיים כרי שלא יקבר בחסותו וכו' יעלו כל הדברי מתוקני עפי' התורה
והאמונה השלימה:

אוצר החכמה

ואחר שנת' ענין הכסוי והנעלאות כבר ענין תחית סמיתם שהוא מהכס' הגדולי ומכחיש בו אין לו חלק ליע"כ ואלס
במשם באותן שאין להם חלק ליע"כ האו' אין תחית סמיתם מן התורה חמ"ס כי את כל הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולורדך ולא מני' שנתנה לאברהם כי בשנתה אשתו בקש מקום לקברה ולא מצא ער שלקחו בת' מאות שקל כסף לא
מכאל לתחית סמית' מן התורה וכן בינחן ויריבו רוצי ברד עם רוצי ינחן וכן בינחן ויקן את חלקת השדה בק' קאיטא אפי' פ'
שנתנה לו הארץ לא מכאל לתחית סמית' מן התורה ואו יוכו כה וכת' אשר נשבע ה' לאבותי לתת להם ובת' למען תאריכו ימי' על
האדמה אשר נשבע ה' לאבותי לתת להם וכת' ירכו ומיכס וכו' לתת להם לא כח"ס לא להם וכת' איני חמית ואחיה יוכל
מיתה כח' ויחיים כח' כדרך שהעולם מהג' ת"ל תחצתי ואני ארפא תכאן לתחית סמיתם מן התורה וכן הנך שוכב עם אבותיך
וקם מכאן רמו לתחית סמית' מן התורה וכן או יסיר משה או ער לא כח' אלא יסיר ועיר ונתתם ממנו תרומת ה' לאהרן הכהן וכי
אהרן לעולם קיים והלא במדבר לא נהנו תרומות ומעשרות ואהרן לא נכנס לארץ אלא שצטיר לחיות וישראל יתנו לו תרומה ומן
הנבואים יש ראייה ה' ממת ומסיה תוריד שול ויעל וא' וחיו מתוך ככלתי יקומון ואו' והעליתי אתכם מקברותי עמי ונאמר וס'
ליחזקאל אחר שהחיש המתים כבקעת דורא ובכתובי' נאמ' ורכים מישי אדמת עפר יקינו וא' לא לפרש זה משל לנשכחים
בבלות כמתים שהרי כתו' באותו ענין ואתה לך לקח ותנו וכו' כל אלו הפסוקי' אסור להוציאם מפסוקם שאין לו מכריז
להוציאם מפסוקם עם שהקבלה האמתית הכריזה כן וכל תפלותינו ובקשותינו אינם אלא על' זאת האמונה עם אפסדו סברת'
והרי אליהו ואלישע החיו את המתים ויחזקאל בבקעת דורא וארי' כן כתירא אבי חכמי בביהם וכן בקרבות סעתידות הנכבדות
כפ' הנד' כוס ליחזקאל לפעם העבודות ואין לומר שאותן קרבות היו בבית ב' כי יחזקאל לא עלם מכלל ובכללם כודע מקום
קברו אבל הסביתו כתחית המתים ויהיה כהן לזמות המשיח ורע כי יש פסוקים רבים מרחיקים אפשרות זה כאנוכ כתיב אם
ימות גבר היחיה ואמ' כלם ענין וילך וכו' כפרס אלך וכו' כבר אצל כי אינו כפר בתחית המתים אבל פסוקים אחרים מצינו
משני אלו והם מאמר חוקיה לא יסברו יורדי בור א' אמתך מי חי הוא יורד כמותי היום וכת' כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה
אשר לא יאספו וכת' המתים תעשה פלא אם רפאים יקומון יורדו סלה • דוח סולך ולא ישוב:

11234567

וכבר אמר הרמב"ם אל כתיוץ אלו המקראות שחם לא דברו אלא ע"כ הטבע כי כירוב הוא שאין בטבע המציאו' שיחיד
סמית' ואנו לא נאמין בתחית המתים שהיה בטבע אבל נאמין שהוא מן הכמים הגדולים ויהיה ח"כ מאמ' אש
ימות גבר היחיה כח"ס הן הסלע הזה נוצה לכס מים אבל כבר יצאו ממנו מים דרך כס ברצון האל שהפכי חלמים למצינו מים
כן נאמנו נאמין חמ"ס שאין בטבע המתים לחיות השם יחיה אותם דרך כס ואין הפרש בין הלמתי' ח"כ זה פלא וכן היסוד
כזי' צורו וכבר הפכה יד מרע"ה לדרך כס ללוב כן יחיו המתים דרך פלא וצור ההנצחות סג' בכתו' כי אינו אלא בעס' ואנחנו
למוותנו בתחית המתים הכוללת הוא בעולם וזאת זה ולא נמצא בכחוכי' הנחשת זה:

וענין התחיה הזאת היא שתשוב הנפש אחר הפרדה במיתה מהבוף אליו כאשר בתחלה להיות הנשמה והבוף יחד כאשר
עברו את השם יחד ואלס ר"ל על דור המבול בלא ירון רוחי שאין נשמתן חוזרת לנדרה שאינם חיים ולא נדונים הא שאר
סחיים והנדוני' נשמתן חוזרת לגופן שהיא הנדרה כח"ס אתכרי' רוחי אלא דניאל בנו נדרה ושיניהם מקבלים העוכה כמו שצבר
שניהם שחם וכן שניהם מקבלים הדין וכ"א אנטוניוס לרבי יכולים בוף ונשמה לפטור את עצמם מן הדין בוף אומר נשמה חטאה
וכו' והשלו משל לגבר וסותא שהרכיב הסומא לגבר על כתפיו והוליכו על מקום הבכורות ואכלום בא בעל הפרדס ודן אותם
כדרך קלקלתם אף הכ"ה מכיא הנשמה וזרקה בבוף ודן אותם כאשר כח"ס יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו ואלו
החיים בתחית המתים ואכלו וישתו ואהרן והכהן יחיה ויתנו לו תרומה ואכלנה כח"ס למעלה • סאל למדת שתחית המתים
תחיים לבוף עם הנשמה לנהיג מהגם באכילה ושתייה והלא תחית סמיתם תחיה על ידי מלך המשיח וכבר אצל אין בן שהיה
לימות הסמים אלא שצבור מלכויות בלכר הא למדת שיש שם אכילה ושתייה וכל צרכי הבוף:

ואם תקשה לומר ח"כ בא ונאמר שלא יחיו מתים ולא יהיו שני כסים אלא יציאם מן הבולות ח"כ לומר כן שחם אתה אומר כן
נמצאת או' שאין רוח הקדש שורה על יס' ביות המשיח ואין לשון יס מצרים נכבד לשאר עמו אשר ישראל מאשור כאשר
היתה לשארל כיום עלותו מארץ מצרים וכן כל אותם הכסים שהבטיחו הסבילים ח"כ אלו הדברי' כבר היו ביציאתם ממצרים
וכבשיתן לארץ והיו ימות המשיח כמו שהיו באותו זמן ח"כ לומר כן שהרי מיעטו מזה שבו' תלבוית וכיציאתן ממצרים
וכביאתן